

Cabinet de tehnocrați

Pe lângă tinerete, membrii cabinetului propus Parlamentului de dl. Petre Roman mai intrinsec o calitate — singura determinantă în afară de acelea ale onestității civice și moralității politice, pe care le subînțelegem, anume competența. Au, adică, toate datele necesare spre a conchide că ne găsim în fața unei echipe de specialiști, ceea ce, în politicologie și sociologie, s-ar numi, îndeobște, o echipă de tehnocrați. De regulă, în asemenea cazuri „culoarea politică” nu este considerată relevantă, pe prim plan caracterologic aparțin priceperea, competența. Pentru actualul stadiu problematic, socio-economic, soluția ne apare optimă. Detaliind — înfiți apropro de vîrstă, din cei 23 de membri ai Cabinetului, 9 au vîrste între 35—

45 de ani, 4 între 45—50, 8 între 50—60 și numai 2 peste 60 de ani, mai precis 62 de ani. Să recunoaștem, o „diagramă” în consens cu ceea ce ne spune știința despre vîrștele de maximă eficiență în creație și în muncă. Și

EDITORIALUL ZILEI

mai relevantă ne apare, însă, o „diagramă statistică” a datelor care pot configura, conform cu logica, atuurile competenței profesionale, căci, din 23 de membri ai echipei, aproape 70 la sută au intrinsec unul sau mai multe din următoarele aturi: autori de cărți sau studii de specialitate într-un domeniu sau altul, doctoranți în știință, au lucrat în cercetare-proiectare, sînt

șefi de promoție, au specializări în străinătate. Într-o „difuzie” a specialiștilor și specializărilor, 10 sînt ingineri, 3 economiști, 4 juriști și cite unul sociolog, medic, istoric, diplomat, arhitect, respectiv militar.

Concluzia pe care o impune o asemenea „categoriografie” nu poate fi decît una singură: Guvernul României noi prezintă toate garanțiile eficienței și, înainte de toate, pe aceea a competenței, iar dacă ne-am referi, comparativ, la anii, lungi ca o noaptea polară, ai dictaturii comuniste analfabete, elementele pe care le-am evidențiat sînt în grad maxim elocvente pentru schimbare. E drept și problematica de rezolvat este pe măsură... Speranță și încredere, decît

TRIBUNA

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVI,
nr. 153
Miercuri,
4 iulie
1990
4 pagini
1 leu

Mereu dorul de casă

17. Sîmbătă, în 14 aprilie, ajungem din nou la Rennes. Cumpăr ziarul „Ouest-France”, cotidian cu un tiraj de circa 900 000 exemplare, director Francois Regis Hutin. Pe frontispiciu se află devisa „Justiție și libertate”. Ne instalăm la Liceul Jean Macé, denumit astfel după fondatorul său. După ce lăsam bagajele, pe jos, orientîndu-ne după o hartă a orașului, ajungem într-o piață. Este un spectacol fascinant. Flori, legume, fructe.

O lume pestriță și gălăgioasă. Trece prin fața tarabelor precupeților.

Notez la întimplare: mere, pere, banane, ananas, portocale, mandarine, lămii, pepeni, struguri, salată, ridichi, praz, usturoi, ceapă, roșii, morcovi, spanac, căpșuni, varză, dovleci, mazăre, goșoșari, ardei, conopidă, andive, măsline (negre, verzi, galbene, maro), brînzeturii, vinuri de toate felurile, curmale, alune americane și turcești, stafide, pui la rotisor, lălele, liliac... În cel mai oltenesc stil, vînzătorii își laudă marfa și și atrag cumpărătorii. Produsele sînt din Franța, dar și din Maroc, Spania, Martinica, Cote d'Ivoire. Prețurile variază de la tarabă la tarabă. Culorile îți iau ochii. Oamenii — chinezi, japonezi, negri, mulatri, meșiși și, bineînțeles, albi — mișună ca furnicile... Unii cumpără, alții casă doar gura (ca mine) la a-

ceastă lume pitorească. Piața-i mai mică decît a noastră de la Cibin dar fiecare își face curățenie în zona tarabei sale, își expune marfa cît mai estetic, este preocupat să atragă atenția. Nu-i nimeni care să le impună dar prețurile sînt scrise și afișate încît din mers îți dai seama despre ce-i vorba.

Vizităm apoi Catedrala Saint-Pierre, datînd din secolul 17, impozantă, sobră, impresionantă. Treceam prin zona istorică a orașului care seamănă mult cu Sibiu: străzi, înguste, pietruite, cu

rigole pe mijloc, case îngheșuite una într-alta, curți interioare. Evul Mediu este încă prezent și conservat cu grijă deși Revoluția a vrut să radă tot. Într-o fundătură găsim un magazin pe a cărui firmă serie, nici mai mult nici mai puțin, „Pielea Anei” și-n care se vînd brăcinare, curele de ceas, poșete etc. Mie mi-ar fi trebuit niște bretele.

Găsim — surprinzător — o biserică ortodoxă „Notre-Dame Source Vivifiante et Saint Patrick” care este deschisă enoriașilor — destul de puțini — miercuri, sîmbătă și duminică.

Copiii, vrăjiți de ce vîd prin vitrine, își toacă bruma de valută pe tot felul de lu-

(continuare în pag. a III-a)
N. I. DOBRA

S.O.S. — Salubritatea municipiului Sibiu

Sîntem convinși că municipiul nostru este una dintre localitățile cele mai frumoase ale României, cu multe valori de ordin istoric, cultural, economic și turistic apreciate chiar pe plan mondial. Desigur că intenția noastră, a tuturor, este de a pune în valoare întregul potențial uman și material de care dispunem, deși pentru rezolvarea unor aspecte este necesar un timp mai îndelungat. O problemă ce poate și trebuie abordată cu maximum de operativitate, responsabilitate și conștiință civică se referă la aspectul igienic și estetic al urbei noastre. Desigur, sarcina ridicării ritmice a reziduurilor menajere revine întreprinderii specializate E.G.C.L. Sibiu, iar a măturării și spălării străzilor, precum și întreținerii spațiilor verzi secției de administrare a parcurilor și străzilor din cadrul Primăriei municipale. Pe această cale vă informăm că baza materială moștenită de la regimul trecut este deosebit de slabă și în domeniul analizat, astfel: automăturătoare, autocontainere și autocompactoare insuficiente și în mare măsură defecte, containere și pubele insu-

(continuare în pag. a III-a)

Dr. Dorin BARDAC,
inspector șef la C.S.A., jud. Sibiu

Dr. Elena GRIGORESCU,
medic principal specialist

„Casa Albă” din București

Sediul instituției prezidențiale se va afla în aripa nouă și anexele sale din incintă a Palatului Cotroceni, a stabilit Senatului, adoptînd o lege privind organizarea și funcționarea președinției.

În virtutea aceleiași hotărîri, Muzeul Cotroceni va funcționa ca instituție distinctă subordonată Ministerului Culturii, putînd fi vizitat normal.

Reședință regală de vară, folosită ca atare încă de voievodul Cuza, complexul arhitectonic Cotroceni a fost ridicat în anii 1679—1682 de Șerban Cantacuzino. Aici a fost înscăunat ca domn al Țării Românești Constantin Brîncoveanu în 1688.

La sfîrșitul secolului trecut, palatul a fost refăcut de arhitectul francez Paul Gottereau, iar la începutul veacului nostru de românul Grigore Cerchez care i-a adăugat motive brîncovenesti și alte elemente specifice tradiției autohtone.

În spatele palatului, situat în apropierea Grădinii Botanice (peste 10 000 de plante), se aflau edificiile mănăstirii cu același nume, formînd o curte cu arcade, în mijlocul căreia se afla biserica cu mormîntul lui Șerban Cantacuzino, monument istoric datînd din 1789, demolat din ordinul dictatorului, în pofida eforturilor unor specialiști de a-l salva. El va putea fi însă restaurat, întrucît există planurile lui și fotografii detaliate. Au fost salvate nume-

roase ancadramente, coloane, vitralii, porți, depozitate la Muzeul de Istorie.

În 1821 în palat și mănăstire s-a instalat Tudor Vladimirescu cu pandurii săi. În 1848, el a servit drept închisoare pentru arestații politici în urma înăbușirii revoluției. În anii 1948—1949, o aripă a fost refăcută pentru a fi utilizată ca Palat al Pionierilor. Afectată de cutremurul din 1977 ea este din nou refăcută, după dărîmarea bisericii (1982) pentru a deveni reședință ceașistă, una din numeroasele expresii ale megalomaniei patologice, frumosul cartier de vile cu același nume construit pe malul drept al Dimboviței, care traversează centrul capitalei, a fost ridicat începînd de la sfîrșitul secolului al XIX-lea. Potrivit legii adoptate de Senat, în cadrul instituției prezidențiale vor funcționa Departamentul de analiză politică, secretariatul general, cabinetul președintelui, direcția de protocol și cea de documentare și informare, fiecare cu mai multe servicii, care e bine, s-a considerat, să fie la un loc. Nu se pune, așadar, problema ca d-l Ion Iliescu să-și schimbe domiciliul. Este vorba mai degrabă de reglementări care crează o „Casă Albă” a României, în care nu este exclus, însă, ca președintele să aibă un apartament, așa cum are, pare-se, și la Palatul din Piața Victoriei, care va rămîne, probabil, sediu al guvernului.

Ce relevă un raid-anchetă prin restaurantele sibiene?

- Lipsa băuturilor răcoritoare, dar și a celor spirtoase
- mari sincope în aprovizionarea cu bere și apă minerală
- lipsa zarzavaturilor și legumelor proaspete
- abundanța hîrțile (sub forma notelor de comandă) în locul produselor

În aceste zile caniculare tot omul trage la umbră. La umbra unui restaurant unde încearcă să-și stîmpere setea c-o bere. Dar umbra e-atît de deasă, iar berea atît de rară că omul încearcă mereu, iar cînd îi surîde norocul „face moarte de om” dacă ospătarul nu-i vinde „batăr două lăzi pentru acasă”. Nu, nu vrem să luăm apărarea ospătarilor de la restaurantul „Hanul Dumbrava”, care săptămîna trecută au fost amenințați elegant în acest fel ci, pur și simplu, să-i rugăm pe cei în drept (cele două fabrici de bere din județul nostru) să-și onoreze obligațiile contractuale față de O.J.T. cu prioritatea pe care o reclamă acest fierbinte sezon estival.

Ce totuși consumatorilor restaurantul „Hanul Dumbrava”? În primul rînd posibilitatea petrecerii unor clipe de destindere într-un cadru minunat. În ziua documentării noastre (2 iulie a.e.) barmanul de serviciu Ion Dăncilă avea în vinzare: șampanie, bitter, coniac Bachus și Bastion, vin de Dealul Mare și Dealul Bujorului. Dar în cantități atît de mici că s-ar putea să închidă barul în următoarele

doouă zile dacă nu primește marfă. Ultima comandă (din 25 iunie) se află la depozitul O.J.T. Ea cuprinde — 2 000 sticle apă minerală, 4 000 sticle vin alb și roșu; 1 000 sticle coniac; 1 000 sticle lichior, 1 000 sticle bitter; 500 sticle băuturi import și 1 000 sticle votcă românească. Pînă în ziua raidului nostru nu a fost onorată.

Bufetiera de serviciu, Mariana Bratu avea în vinzare: țigări Top și Snagov fără filtru; cafea naturală, salam Valea Jiului, măsline, gem și cașcaval. Comanda lansată tot în 25 iunie către depozitul central al O.J.T. cuprinde: 35 kg cafea; 100 cutii Ness; 100 kg zahăr tos; 60 kg măsline; 60 kg cașcaval; 20 kg lămii; 100 cutii compot ananas; 100 bucăți ciocolată import; 350 borcane gem; 100 cartușe Bastos; 100 cartușe Apollonia; 50 kg salam Sibiu; 30 kg salam Valea Jiului; 30 kg salam Bacău; 20 kg parizer; 20 kg crenvurși și 5 cutii suncă.

(continuare în pag. a III-a)

Ioan VIDRIGHIN,
lt. Constantin MUTIU,
serviciul economic din cadrul Poliției municipiului

Ca o nouă reflectare a inițiativei privatizării din orașul nostru, recent, în cadrul Casei de Cultură a Tineretului din Sibiu, a fost deschis un bar de zi, cu o capacitate de 80 locuri, în două încăperi. (Proprietar: d-l Dumitru Ban). Într-o ambianță plăcută — barul este conectat la instalația audio a discotecii — aici se servesc produse specifice cum sînt cafea naturală, cafe-frappe, cafea ness, țigări, sucuri de fructe, răcoritoare, băuturi slab alcoolizate, băuturi fine, diferite gustări de bar etc.

Barul este deschis zilnic între orele 10—22, cu excepția zilei de luni.

(urmăre din pag. 1)

Ne întrebăm: de ce se lansează asemenea comenzi dacă ele nu se onorează?

Bucătarul șef, Nicolae Frățilă, vrea parcă să ne contrazică. „Vin tocmai de la depozit cu 60 kg de carne. Noi avem ce oferi consumatorilor. Nu ne putem plînge”. Asta așa e. Lista meniu din 2 iulie cuprindea 31 feluri de mâncare (gătite, preparate la minut și grătar, gustări).

Restaurantul dispune de 16 ospătari pe tură. Din această 6 lipseau. Menționăm că nici unul din ospătarii prezenți la serviciu în tura de dimineață nu și-a declarat banii personali în registrul de evidență a acestora. De altfel, șeful de unitate Ion Cosma privește cu prea multă îngăduință această problemă. C-un zîmbet părintesc și c-un aer atât de familiar (c-aproape ne este rușine nouă c-am îndrăznit să ne uităm în acest registru) le spunem „de ce uitați să vă treceți banii? V-am mai spus...”

„Cînd? Pentru că registrul cu pricina arată negru pe alb că în această unitate respectiva obligație profesională este de mult facultativă. Atît de facultativă că unii ospătari (Ana Iortopan și Mihaela Neamțu) au uitat să mai întocmească, în ziua respectivă, note de plată consumatorilor.

Restaurantul Bulevard pare să ofere mai multe consumatorilor. În primul rînd avea spre desfacere 26 butoaie cu bere. Dar și cîteva

Raid prin restaurante

zeci de sticle cu siropuri de fructe care zac în magazia gestionarei Livia Urdea din cauza lipsei de apă minerală. Barmanul Gheorghe Mărgineanu poate face încă față solicitărilor tinerilor care frecventează barul de zi c-un vin tip vinotecă, c-un whisky francezesc, c-o Riccadona, o cafea și o țigară Apollonia sau BT. Dar pînă cînd? Șeful de unitate, Aurel Păduraru, un comerciant talentat și plin de inițiativă este însă „nemulțumit” că: „berea e atît de puțină, că apa minerală (5130 sticle 1/2 pe care a primit-o în 27 iunie, după o așteptare de peste 30 de zile) trebuie să o păstreze în mare parte pentru mesele organizate, că în barul de zi practic nu prea are ce vinde, că la bucătărie duce lipsă de carne de porc, de zarzavaturi proaspete, că folosește și acum creveți în loc de cartofi noi (și asta numai pentru că I.L.F.-ul refuză să le acorde rabatul comercial pentru cartofii pe care-i poate ridica direct de la C.A.P.-uri), că la cartea de vizită a restaurantului Bulevard pretențiile sînt cu mult mai mari”.

Categoric, împărțim și noi punctul de vedere al responsabilului Aurel Păduraru, dar în condițiile în care, în magazia unității (magaziner Nicolae Badea) se află doar 29 sticle coniac Dacia, 80 sticle coniac albahez, 6 sticle de rom Havana și 13 sticle de vin, iar la cele două baruri care

deservesc salonul și braseria se găesc doar 420 sticle bitter; 290 sticle vin; peste 300 sticle șampanie și 7 sticle coniac Vrancea — nunumai că planul zilnic care prevede încasări de peste 120 000 lei nu va putea fi realizat, dar se va ajunge la trista și penibilă situație în care restaurantul va deveni de fapt o simplă pensiune. Cu toate acestea se cere să evidențiem aici înalta ținută profesională a personalului format din 20 de ospătari pe tură. Cei prezenți la lucru în 2 iulie s-au dovedit deosebit de amabili, plini de simpatie și răbdare față de clienți, corecți și disciplinați în privința respectării tuturor obligațiilor lor profesionale.

Sincere felicitări colectivului de la **Laboratorul de cofetărie** condus de **Paraschiva Morariu**. „Noi — ne precizează domnia sa — am primit întotdeauna mărfurile cerute. Acest fapt ne-a permis să diversificăm considerabil producția, să onorăm toate comenzile solicitate de consumatori și, în același timp, să ne realizăm planul pe semestrul I cu o depășire de peste 1 milion lei”.

Și la restaurantul „Bulevard” am înțeles însă aceeași situație critică ca la Hanul Dumbrava: din cele 22 de poziții înscrise în nota de comandă din 25 iunie, depozitul O.J.T. a onorat pînă în 2 iulie doar 5.

Să nu existe mărfurile cerute în depozitul O.J.T.-ului? Răspunsul îl vom afla cu prilejul raidului următor.

Jurnal francez subiectiv

(urmăre din pag. 1)

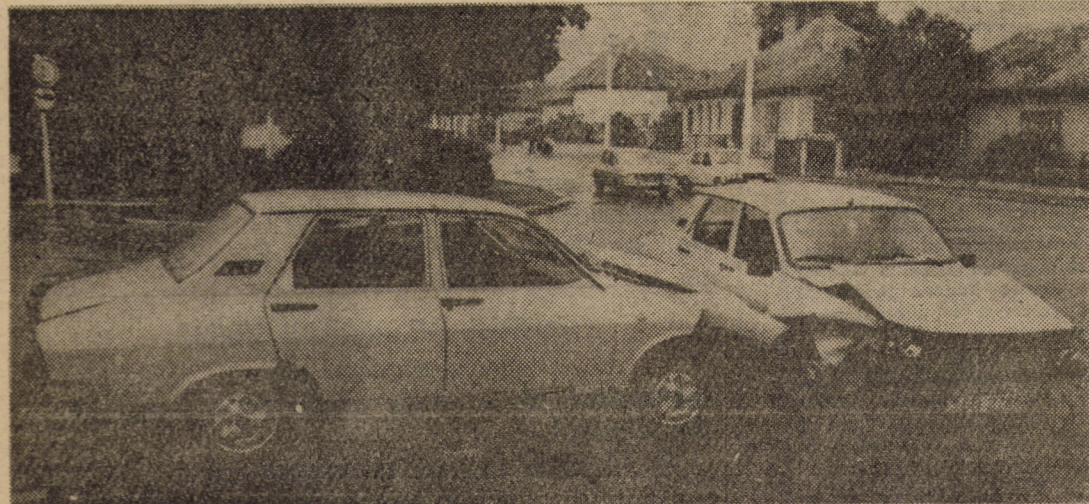
cruri. Băieții iau brichete, casetofone cu căști, țigări; fetele — lînuri, spray-uri, săpunuri, șamponuri.

Consiliul Regional ne plătește masa la un self, după care sîntem invitați la o plimbare prin Parcul Thabor, o grădină de 10 hectare, un fel de „Sub arini”, dar amănajat și excelent întreținut. Fintini arteziene, statui, filigori, alei cu pietriș, aranjamente florale, bănci, gazon, boschete. Lume puțină. Cei drept încă e rece. Treceam pe lângă o bancă pe care un băiat și o fată se pupă de mama focului. Nici că le pasă. Le face o fotografie care, bineînțeles (dat fiind „talentul” meu în materie) nu-mi iese.

La ora 16, la sediul Consiliului Regional ne înținem cu aceia care s-au angajat să ne ia copiii în gazdă în perioada Sărbătorilor de Paști. Așa-mi imaginez că erau tîrgurii de sclavi de odinioară. Dar francezilor li se pare ceva firesc. Din fericire, poi, cei trei dascăli și cu mine, sîntem scutiți. Vom „petrece” trei zile de capul nostru. În sfîrșit, un pic de respiro. Pot să mă culc cînd vreau, să mă scol cînd pot, să fac ce-mi place. Așa că noaptea de 14 spre 15 aprilie o trăiesc în fața televizorului din clubul liceului unde locuim. Afară-i vijelie. Schimb canalele după voie. Multă publicitate. Clipuri sexy. Seriale polițiste. În general, multă... maculatură. La noi, acasă, în noaptea asta se celebrează Paștile. Este singurul an de cînd sînt în care nu iau paști. Așa că-mi

bag niște pîine în paharul cu vin roșu și-o mîncă cu degetele, ca sălbaticii. E ceva simbolic și parcă mă simt mai aproape de ai mei.

Este ora 3,30 noaptea. Mi-e somn dar pe canalul 6 se dă o anchetă privind drogurile. Sînt intervievați Leo Zaal — șeful brigăzii anti-drog din Amsterdam, Raymond Kendall — secretar general al Interpol-ului, Ralph Salerno — fost șef al brigăzii criminale din New-York, generalul Gambini — șeful poliției anti-drog din Peru, profesori, sociologi, procurori, militari. Situația este deosebit de gravă în privința consumului de droguri. Drogurile fac mai multe victime decît consumul de alcool sau accidentele de circulație. Se caută soluții. Spre exemplu, la Zürich, în Elveția, a fost amenajat un camping în care toxicomanilor li se dă gratuit drogul preferat. Este un parc imens în care inșii stau pe bănci, pe iarbă, pe marginea unui lac, singuri sau în grup și se injectează. Li se dau 5 seringi noi celor care aduc 5 seringi folosite pentru a se reduce pericolul transmiterii SIDA. La Madrid s-a constituit o asociație a consumatorilor de drog care le oferă gratuit „otravă” pentru a limita specula și actele antisociale generate de nevoia de bani. Astfel — spun ei — li pot ține sub un păcăreac control. Tot în Spania există o „asociație a mamelor care combat drogul”. Membrele acesteia li vizitează pe toxicomani la spitale, la pușcării, stau de vorbă cu ei, le duc alimente, haine, încearcă să-i determine să renunțe... (va urma).

Asemenea secvențe „tari” putem... admira aproape zilnic în Sibiu Foto: Fred NUSS

S.O.S. — salubritatea municipiului

(urmăre din pag. 1)

ficiente și deteriorate, rampă de gunoi neamenajată corespunzător cerințelor, vestiare și grupuri sociale insalubre, lipsă personal și lista ar putea continua.

Unele lucruri s-au îmbunătățit, cum ar fi, de pildă, aprovizionarea cu carburanți, altele sînt în curs de soluționare dacă ne referim la dotarea cu utilaje (inclusiv din import) și îmbunătățirea incadrării și personal. De asemenea, în atenția primăriei stă și problema reparării și întreținerii corespunzătoare a bazei materiale existente. În contextul prezentat, dorim să apelăm și pe această cale la întreprinderi, instituții și la întreaga populație care își pot aduce o contribuție mai însemnată la aspectul estetic și igienic al municipiului prin cîteva activități gospodărești, astfel:

Salubritatea trotuarelor, a rigolelor și a porțiunilor de stradă din dreptul unităților sau a gospodăriilor respective, igienizarea propriilor gospodării cu arderea supravegheată a unor reziduuri combustibile.

Recomandăm a se organiza, de asemenea, periodic, prin unitățile specializate, după un program ce va fi comunicat, și acțiuni de salubritate a gospodăriilor populației prin ridicarea de diverse reziduuri solide și deseuri.

În zonele de blocuri, prin grija primăriei, este necesar

a se amenaja, etapizat, platforme betonate dotate cu guri de apă și canalizare pentru a putea fi întreținute în mod corespunzător.

Aceasta presupune respectarea strictă a graficelor de ridicare a gunoajului menajere de către serviciul de salubritate, inclusiv a reziduurilor împrăștiate în jurul containerelor.

La blocurile turn dotate cu tobogane, se va asigura tot prin grija primăriei și a organelor specializate revizia tehnică și repararea acestora, urmînd ca evacuarea resturilor menajere din camerele de colectare să se realizeze ritmic, în condițiile unei exploatare civilizate a acestor instalații.

Populația este rugată să contribuie mai mult la păstrarea curăteniei în spațiile publice, în zonele verzi din jurul blocurilor, în parcuri și zonele de agrement. Un adevărat flagel în acest sens constă în aruncarea la întîmplare a hîrtilor de orice fel, ambalaje, bilete de călătorie sau spectacol, precum și de coji de semințe.

Toate acestea contribuie la un aspect neplăcut, influențînd negativ starea de igienă, confort și chiar de sănătate a populației. Mai este mult de făcut și pe linia salubrității subsolurilor tehnice de la blocurile de locuit, a stîrpirii insectelor și rozătoarelor și poate, mai ales, a schimbării comportamentului ecologic al unor persoane.

Vacanță în Austria

După cum ne-a anunțat doamna Edith Jenke de la Centrala Crucii Roșii din Viena cei peste 1800 de copii din județul Sibiu care au plecat sîmbătă, cu două trenuri speciale, pentru a petrece o lună de vacanță în țara Alpilor au ajuns cu bine la destinație.

Muzică de cameră

Vineri, 6 iulie, ora 19, în sala Forumului Democratic al Germanilor din Sibiu (deasupra restaurantului Dunărea), „Trio Karlsruhe” din R.F. Germania, format din pianistul Michael Müller, flautista Bärbel Danek și clarinetistul Dirk Schultheis prezintă un program de muzică de cameră.

Alo, Deranjamentele!

Doamna Vera Sorocănu din Sibiu, str. Teilor nr. 31, ne-a anunțat că în 2 iulie a.c., a avut o... aniversare în familie; au „sărbătorit” o lună de cînd li este deranjat telefonul, 31405. Toate demersurile pentru repunerea acestuia în funcțiune au rămas fără rezultat. Domni de la Deranjamente sînt așteptați în continuare (deși șampania s-a băut!).

Certificate

La familia Grigoriu din Sibiu, str. G-ral Magheru nr. 29 (telefon 16243) se află certificatul de căsătorie al domnului Hening Matei și certificatele de naștere ale celor patru copii ai săi (Karin, Johana, Eduard și Uwe), găsite undeva pe stradă. Dacă mai are nevoie de ele poate merge să li le recupereze.

Important pentru absolvenții învățămîntului superior, promoția 1990

Hotărîrea guvernului nr. 518 din 12 mai 1990, stabilește că absolvenții învățămîntului superior promoția 1990 vor fi repartizați nominal pe locuri de muncă, în funcție de specializări și, în acest context, pe facultăți. În acest scop, comisiile de repartizare nominală vor fi alcătuite din cadre didactice și studenți desemnați de consiliul facultății, iar președintele comisiei este decanul facultății sau un imputernicit al acestuia. De subliniat faptul că absolvenții care au încheiat contracte de școlarizare cu unități economico-sociale vor fi repartizați la aceste unități pentru a fi încadrați pe posturi corespunzătoare studiilor. Important de știut este și faptul că absolvenții învățămîntului superior seral și fără frecvență în principiu vor fi încadrați pe posturi corespunzătoare studiilor absolvite în unitățile în care lucrează, potrivit art. 35 din Legea nr. 57/1974. Acești absolvenți pot beneficia de repartizare pe alte locuri de muncă oferite de comisiile de repartizare, în limita locurilor de muncă rămase disponibile după repartizarea absolvenților de la învățămîntul de zi. De asemenea, hotărîrea amintită stabilește că absolvenții care nu au promovat examenul de diplomă pot fi repartizați, la cerere, de către oficiul forței de muncă din județul de domiciliu; pe posturi care îndeplinesc condițiile legale de ocupare.

Trebuie știut că atribuirea locurilor de muncă se face pe baza rezultatelor obținute în facultate, sau, după caz, prin concurs în condițiile prevăzute de lege. Ca atare, locurile se atribuie în ordinea descrescătoare a medilor de absolvire. Alte criterii de repartizare care pot fi luate în seamă, cu consultarea absolvenților: copii, căsă-

toria, direcția de aprofundare. De relevat că eventualele contestații formulate împotriva modului cum au fost repartizate locurile de muncă se rezolvă de către comisia de repartizare în timpul desfășurării acțiunii de repartizare.

De reținut că, după repartizarea postului în ordinea mediilor, comisia eliberează absolventului o dispoziție de repartizare, pe formular tipizat. Această dispoziție de repartizare este obligatorie pentru unitatea nominalizată. Prezentarea la locul de muncă înscris în dispoziția de repartizare se face în termen de 45 de zile de la repartizare, cu excepția celor repartizați în învățămîntul preuniversitar care se prezintă la 1 septembrie. Locurile de muncă neocupate în aceste termene sînt declarate vacante, iar dispoziția de repartizare își pierde valabilitatea. Aceste posturi pot fi ocupate ulterior prin concurs, organizat în unitățile respective.

Se menționează că după prezentarea la post, pe baza dispoziției de repartizare, unitățile încheie cu absolvenții contracte de muncă. În perioada necesară dobîndirii cunoștințelor pentru atestarea pe post, absolvenților nu li se poate desface contractul de muncă pentru motive profesionale.

În ce privește activitatea absolvenților facultăților de medicină și farmacie, aceștia vor efectua un an de internat generalizat în unitățile în care au fost repartizați, clinici universitare și secții ale spitalelor județene și municipale, după care vor ocupa locuri de muncă în rețeaua sanitară, prin concurs.

Foarte important: absolvenții care nu participă la repartizare sau nu acceptă posturile oferite au posibilitatea să fie încadrați în unități economico-sociale prin concurs.

